

MŰANYAG A KENDERIPARBAN. A Kenderfonó és Szövőipari Vállalat újszegedi központi gyárában már két darab Covema-gépsor dolgozik. Képünk egy nagy teljesítményű sodrógépet ábrázol, amelyen a polipropilén szálakat sodorják össze erős zsineggé

Az élelmiszer-gazdaság idei eredményei

A lakosság ellátásáról is tárgyalt a miniszteri értekezlet

Az élelmiszer- és fagyasztás idei várható eredményeit értékelte a MEM miniszteri értekezlete. Megállapította: a mezőgazdasági termelés — részben a kedvezőtlen időjárás és a természeti csapások miatt — nem ismételte meg a tavalyi, kiugróan jó eredményeket, az állattenyésztés azonban, a fejlesztésére kidolgozott intézkedések hatására, fellendült, és ez bizonyos mértékig kiegyenlíti a növénytermesztési veszteségeket. A termés kiesés egyharmadát az ár- és belvizek okozták.

Az állattenyésztésben kedvező eredmények születtek. A sertésállomány az előző év hasonló időszakához képest 1,8 millióval gyarapodott. A szarvasmarhatenyésztés helyzete stabilabb lett, a tehénállomány csökkenése megállt. Mindez lehetőséget nyújt, hogy jövőre növekedjék a hústermelés. A nagyobb állatállomány — állapította meg a miniszteri értekezlet — máris érezteti hatását a vágóállat-termelésben: a sertésállat-szárlás hétről hétre emelkedik.

Az élelmiszeripari termelés várhatóan 8,5 százalékkal haladja meg a tavalyit. Az üzemek teljesítik az ideai előirányzatokat, különösen az állattenyésztés termékeit feldolgozó iparágak adtak az átlagosnál többet.

Az értekezlet foglalkozott a lakosság élelmiszer-ellátásával s ezt összességében kedvezőnek ítélte, bár — egyes zöldség- és gyümölcsfélék ára — a rendkívüli időjárás miatt emelkedett. Az ellátásnál kedvezően éreztette hatását a több csatornás értékesítési rendszer. Figyelmeztető azonban, hogy fejlődése lelassult, ezért a lakosság ellátásának további javítására bővíteni kell ezeket az „arucsatornákat”.

Az értekezlet foglalkozott az élelmiszer-gazdaság külkereskedelmének eredményeivel. Megállapította, hogy a lakosság fogyasztási szükségletének kielégítése mellett az élelmiszer-gazdaság túlteljesíti devizakitermelési feladatait. A behozatali és a kivitali devizaegyenleg az előző évinél és a tervezett-

nél is kedvezőbben alakult, különösen a tőke-relációban. Az értekezlet értékelte az élelmiszer-gazdaság beruházási piacának helyzetét. A feszültségek ellenére idén a tárca felügyelete alá tartozó vállalatok és gazdálkodó szervek beruházási előirányzataikat összességükben teljesítik. Előtérbe kerültek a gépi beruházások, ami végül soron hatékonyabbá teszi az élelmiszer-gazdaság munkáját.

Az 1970. évi fakitermelés mennyisége megfelel az előirányzatnak és 7 százalékkal nagyobb a tavalyinál. A faanyagok belföldi forgalmában viszont sok problémát okozott a szállítóeszköz-hiány. A MEM intézkedett a tűzfakitermelés fokozására. Amennyiben elegendő szállítóeszköz áll a gazdaságok rendelkezésére, úgy tovább javul majd a lakosság tűzifaelátása.

Jubileumi ünnepség a Zrínyi Miklós katonai akadémián

Kettős évfordulóról emlékeztek meg szeptember 12-én a Zrínyi Miklós katonai akadémián: az intézmény fennállásának, a magasabb szintű tisztképzés megkezdésének két évfordulójáról és a katonai tanintézet névadója, Zrínyi Miklós születésének évfordulójáról. Az ünnepi esemény bevezetőjeként — állami, párt- és katonai vezetők jelenlétében — köszöntő helyezték el Zrínyi Miklós szobránál, majd a tiszti század díszmenettel teljesített tiszteletadást.

Ezt követően az akadémia dísztermében ünnepi gyűlést rendeztek, ahol Tóth Lajos vezérőrnagy köszöntötte a résztvevőket. Jelen volt és az elnökségben foglalt helyet Kisházi Ödön, az Elnöki Tanács helyettes elnöke, Czinege Lajos vezérőrnagy, honvédelmi miniszter, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, Benkei András belügyminiszter, Borbándi János, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezetője, Pap János, az országgyűlés honvédelmi bizottságának elnöke, a Veszprém megyei pártbizottság első titkára, Erdei Ferenc, a Magyar Tudományos Akadémia főtitkára, továbbá néphadseregünk táborszernagyja, ott volt az elnökség

soraiban A. P. Tutarinop vezérőrnagy, a Varsói Szerződés egyesített fegyveres erői parancsnokságának magyarországi képviselője, továbbá a szovjet hadsereg ideiglenesen hazánkban állomásozó csapatai parancsnokságának magas rangú képviselői, B. P. Ivanov vezérőrnagy az élén.

Az üdvözlő szavak után felolvasták a honvédelmi miniszter parancsát, amelyben köszöntötte mindazokat, akik az elmúlt évtizedekben eredményesen vették ki részüket a katonai akadémiák megszervezésében, oktató-nevelő tevékenységében, s lelkiismeretes munkájukkal elősegítették, hogy a Zrínyi-akadémia, mint a magyar néphadsereg legmagasabb szintű katonai felsőoktatási intézménye, teljesítse a ráháruló feladatokat.

Ezután Csémi Károly altábornagy, a honvédelmi miniszter első helyettese, a magyar néphadsereg vezérkari főnöke mondott beszédet. Visszatekintett az alapítás időszakára, értékelte a katonai tanintézet eddigi munkáját, amelynek nagy szerepe van abban, hogy néphadseregünk korszerűvé vált és magas képzettségű tisztekkel rendelkezik, akik képesek ellátni feladataikat. Kiemelte azt a támogatást,

SZEGEDI MUNKÁSELET

1
Idézet Karakas Sándor öntödei segédmunkás szerkesztőségünkhez írott leveléből: „Ez év júniusában öt fő részvételével brigádot alakítottunk. Fűhöz-fához való szaladgálás után, végre augusztus 25-én megszületett a jegyzőkönyv. Ismét elmúlt több mint egy hónap, szeptember 7-én megkaptuk a brigádnaplót. Az első pillanattól kért — de azóta is hiába várt — faliújságtábla viszont még ma sincs. Néhány ember ugyan alakít brigádot — együtt dolgozna —, ám terveivel, elképzeléseivel egyedül marad. Mert az alumíniumüzem vezetése, a szakszervezet, de még a pártszervezet sem érdeklődik kellően a brigádmozgalom iránt. Legalábbis a mi brigádunk után nem. Tisztelt szerkesztőség! Lehet, hogy amennyiben önök közbelépnek, a vállalat vezetősége tudomást szerez levelemről, rövid úton kénytelen lesznek megválni az öntödétől. Ennek ellenére arra kérem a szerkesztősejt, szíveskedjen üzemünket s annak legfiatalabb üzemrészét, az alumíniumöntödét meglátogatni. Kérjük, az eredményeket méltassa, de a hibákat se hallgassák el! Úgy érzem, mint az említett brigád vezetője, nemcsak jogom, hanem kötelességem is feltárni ezt a dolgot”.

Megyek a jól ismert útvalon. Mellettem dohog a vasolvasztó, csörömpölnek az öntvények. Emberek jönnek szembe...

2
Őszintén a brigádmozgalomról. Hányszor próbáltam erről mindent megdudni! De találkoztam túlbuzgó versenyfelelősökkel, pirissal, késsel aláhúzott kimutatásokkal, meg gondosan kerekített „leg”-gel fogalmazott értékelésekkel. A hivatalnoki módszerrel sarkított jelenté-

sek, tájékoztatók, bizonygató statisztikák kizárólag eredményekről akartak meggyőzni.

Utána befordultam a gépek utcájába. A megszólított Kovács Jánosok, Nagy Lászlók pedig legjobban esetben rábólintottak, mint akik nem akarják „komplikálni” a dolgot. Pedig a kérdésbe fogalmazott tényeket alighanem először hallották. Csoda-e, ha az ember kétkezzel fogadja a még oly igaz eredményeket? Ha megkérdőjelezi a szemé előtt születő produktumot is, ha jó pontokért mesterkedést sejt egy-egy valóban önkéntes munkaadó láttán? Karakas Sándor szándéka azért gondolkodtat el.

3
— Mennyit dolgozik havonta?
— Körülbelül négyszáz órát — feleli Karakas Sándor.

— Hogyan? Szükség van erre egyáltalán?
— Az alumíniumüzemben alkalmaztak az év elején. Tudja, én motorszerelő vagyok, de leszaládkoltak. Könnyűfémöntöde — gondoltam —, könnyű dolgom lesz. Tulajdonképpen nem csalódtam, szeretem azt, amit csinállok. Ez még új üzemrész; sajnos az elmúlt hónapokban a követelményektől nagyon elmaradt, ezért kell rávért. Bár segédmunkás vagyok, a művezető közvetlensége révén tudok egyet-mást. A jelentkezőink többsége fiatal fiú vagy lány, és bármilyen jó is a kereseti lehetőség, a munka nem könnyű, tehát elmennek. Kár, hogy a norma teljesítéséhez a szükséges feltételeket nem biztosítják megfelelően. Egy-két embernek éjjel-nappal kell hajtanani azért, hogy a többiek ne álljanak. Az elszámolás viszont nem mindig pontos. A ledolgozott óram után több mint hateret forint járt volna, de csak ötezret kaptam. A panaszomra azt felelték, hogy nem elég önhöz ötezer forint? Hát nem elég, ha én hat és fél ezer forint értékű munkát végzek, nem érem be ötezerrel. Ha a pénzt sokallják — sokallják a munkát is. (Utóbb megtudtuk, azóta kifizették az 1400 forintnyi különbözetet is.)

— Ön a brigád megalakításának nehézségeiről írt levelet szerkesztőségünknek.
— Igen, előbb azonban engedjen meg egy régi pesti történetet. A GANZ daruban szocialista műhely címmel dolgoztunk. De ne képzelje ám ezt amolyan homlokdekorációnak! Ott valóban mi akartuk, mi csináltuk a felajánlást azért, mert többet akartunk elérni és keresni. Rádásul az egész társaságot szívesebben küldték nyaralni, a gyerekeket könnyebben felvették a bölcsődébe, a jutalmaknál pedig kötelezően beszámították a mozgalmunkat. Ott nem rá-nézéssel ítélték, mindennek megvolt a maga pontos kvótája. Összeadással, kivonással megkaptuk a végered-

ményt; az egész brigádosdi nem valami kódos, megfoghatatlan valamiért létező.

4
— És az öntödében?
Karakas Sándor, ez a munkás, aki nem fél a szavainak ilyen vagy olyan következményeitől, azt állítja, hogy üzemében „nem téma” a brigádmozgalom. Szavaival: „egyszerűen nem hisznek az egészben, mert már annyiszor bukdácsolt, s most nem hisznek nekünk sem”. Nézzzen csak utána — mondta —, „akiken múlta, a főművezetők, művezetők, üzemvezetők — elfordulnak és mosolyognak. Pedig mi őszintén akarjuk, mert amit Pesten meg lehet csinálni a GANZ-ban, azt szerintem itt is lehetséges. Sajnos, úgy látszik, beteljesedik a sorsunk, ha egyáltalán nem törődnek a kezdeményezéssel, mi értelme van folytatni? Nem kérnénk mi dédelgetést — csak ami az üzemnek is érdeke. Szánjanak ránk egy kis támogatást!”

Megkérdeztem az öntöde egyik közgazdasági szakemberét — aki a munkaver-seny-vállalásokat értékeli —, igaz a van-e Karakas Sándornak? Nem felelt egyetlen szóval. Előbb elsorolta, hogy van egy jó brigádjára az öntödében, de a többivel nehéz boldogulni. Mit csináljunk azokkal, akik három-négy hétig hajlandók megjelenni, s utána máris kéri a munkakönyvüket. Ez így megy évek óta. Belőlük brigádokat faragnak? Ne csodálkozzon — mondta —, hogy az üzemvezetők, művezetők nem bíznak Karakasékban sem.

5
Emlékszünk a május végi, júniusi árvédelmi napokra? Hogyne emlékeznünk! Hiszen dolgoztunk, védekeztünk éjjel és nappal felváltva. S jöttek a szöveggyárból, az öntödéből, a keziszer-számgyárból, az olajmészoról, hozták az összegyűjtött pénzüket, amit sok-sok pluszmunkával szereztek. Nem kellett sok beszéd, hivatalos „megszervezés”. Órák alatt összeverődtek — mit összeverődtek — csapatba, brigádba forrtak a műhelyek.

De muszáj ezt említeni? Nem hiszem. Szegeden is vannak olyan gyárak, ahol a brigádmozgalom megbecsült, s nem valami csodabogár, amit kifelé dicsérni, befelé megmosolyogni szokás. Az öntödében nagy a munkaerő-vándorlás? Igen. De ilyen körülmények között Karakas Sándorék észrevették, mennyivel lennének többek brigádban, mint külön-külön, egyedül. És kinek előnyös a brigádmozgalom?

A termelés közvetlen parancsnokai manapság sok helyen „belekalkulálják” munkájukba, üzemrészük életébe a mozgalom vállalásait. Úgy tűnik, az öntöde vezetői nem vették észre a lehetőséget, legalábbis Karakasék esetében nem.

Matkó István

Az Akadémia ülősszaka

Újabb témakörökkel bővült a Magyar Tudományos Akadémia ez évi ülősszakának programja. A kémiai tudományok és az arártudományok osztaivanak tegnapi vitáulásán az élelmiszer-tudományi kutatásokról, az orvosi tudományok osztaivanak ülésén az immunológiai kér-

désekről, a matematikai-fizikai, valamint a műszaki tudományok osztaivanak közös tanácskozásán pedig a szilárdtestfizika fejlődésének várható irányairól hangzottak el referátumok és korreferátumok. Folytatja munkáját a bioszférakutatással foglalkozó vitáulás is. (MTI)

Kiállításunk Szófiában

A bolgár fővárosban, Szófiában szeptember 21-én megkezdődött a gyári Magyar Vagon- és Gépgyár. A MOGÜRT-tel karöltve rendezett kiállítás célja az, hogy megismertesse a bolgár szakembereket a gyár legújabb termékeivel, s ennek révén előmozdítsa a két ország együttműködését az autópálya területén is.